

Fővárosi Ítéltábla

11.Gf.40.026/2023/5.

A Fővárosi Ítéltábla a Horony Ügyvédi Iroda (cím1 ügyintéző: dr. Horony Levente ügyvéd) által képviselt felperes (cím2) felperesnek a Sziklai és Andrejszki Ügyvédi Iroda (cím3, ügyintéző: dr. Smitnya Sándor ügyvéd) által képviselt alperes (cím4) alperes ellen kártérítés megfizetése iránt indított perében a Fővárosi Törvényszék 2022. december 7-én meghozott 17.G.40.303/2022/15. számú ítélete ellen az alperes részéről 17. sorszám alatt benyújtott fellebbezés folytán lefolytatott másodfokú eljárásban meghozta és kihirdette a következő

í t é l e t e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének fellebbezett rendelkezését azzal hagyja helyben, hogy kötelezi az alperest, fizessen be az állami adó- és vámhatóság által közzétett 10032000-01070044-09060018 számú illetékbevételi számla javára az elsőfokú ítéletben foglalt 276.993 (kétszáz hetvenhatezer-kilencszázkilencvenhárom) forint eljárási illetéken felül további 218.480 (kétszáztizennyolcezer-négyszáznyolcvan) forint elsőfokú eljárási illetéket.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 175.000 (százhetvenötezer) forint + áfa ügyvédi munkadíjban felmerült másodfokú perköltséget és az állami adó- és vámhatóság által közzétett 10032000-01070044-09060018 számú illetékbevételi számla javára 660.630 (hatszázhatvanezer-hatszázharminc) forint fellebbezési illetéket.

Tájékoztatja, hogy az elsőfokú és a fellebbezési illetékfizetési kötelezettség a határozat jogerőre emelkedését követő 60. napon válik esedékessé. Az illeték megfizetésénél közleményként fel kell tüntetni az illetékfizetési kötelezettséget tartalmazó jogerős határozatot hozó bíróság nevét, a bírósági ügyszámot, valamint a fizetésre kötelezett adóazonosító számát.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

[1] A felperes a csődeljárásról és a felszámolási eljárásról szóló 1991. évi XLIX. törvény (a továbbiakban: Cstv.) 33/A. § (11) bekezdés alapján 2022. február 8-án indított keresetet az alperessel szemben, amelyben kérte, hogy az elsőfokú bíróság kötelezze az alperest 3.875.000 forint és ennek 2008. január 1-től, valamint 610.840 forint és ennek 2014. július 8-tól, 85.000 forint és ennek 2015. március 12-től járó késedelmi kamata, továbbá 45.708 forint regisztrációs díj megfizetésére.

[2] Az alperes az írásbeli ellenkérelmében egyrészt az eljárás felfüggesztését kérte. Alaki védekezése az eljárás megszüntetésére, érdemi ellenkérelme elsődlegesen a kereset elutasítására, másodlagosan a felperes által követelt kamat csökkentésére irányult.

[3] Az elsőfokú bíróság a 7. sorszámú végzésével az eljárás felfüggesztése iránti kérelmet elutasította. Ítéletével elutasította az eljárás megszüntetésére irányuló kérelmet, és kötelezte az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperes részére 8.257.880 forintot és ennek 2020. november 6-tól a kifizetés napjáig járó, a késedelemmel érintett naptári félév első napján érvényes jegybanki alapkamattal megegyező mértékű késedelmi kamatát, valamint 381.000 forint perköltséget. Ezt meghaladóan a keresetet elutasította, és kötelezte az alperest, hogy fizessen meg az államnak külön felhívásra 276.993 forint feljegyzett illetéket.

Az ítélet indokolásában megállapította, hogy a kereset elbírálására a Cstv. 83/V. § (3) bekezdés szerint a 2020. évi LXXIII. törvénnyel módosított 33/A. § (11) bekezdést kell alkalmazni, mert a adós társaság "f.a." (a továbbiakban: adós) felszámolási eljárásának jogerős lezárásáról hozott határozatot a 2020. évi LXXIII. törvény hatályba lépését (2020. augusztus 1.) követően tették közzé a Céglőnyben 2020. november 5-én. Ennek következtében az alperes által hivatkozott 90 napos jogvesztő határidő a felek jogviszonyára már nem volt irányadó [a 2020. évi LXXIII. törvény 9. § 12. pontjával módosított Cstv. 33/A. § (11) bekezdés]. Erre tekintettel a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 176. § (1) bekezdés i) pontja alapján alkalmazandó Pp. 240. § (1) bekezdés a) pont szerint az eljárás megszüntetésének nem álltak fenn az eljárási feltételei.

Az elsőfokú bíróság megállapította, hogy a felperes a Fővárosi Törvényszék 27.G.40.480/2019/22. számú ítéletét helybenhagyó jogerős ítélettel (Fővárosi Ítéltábla 11.Gf.40.088/2021/9.) igazolta, hogy az adós vagyonában bekövetkezett 16.000.000 forint vagyonsökkenés erejéig az alperes felelős a meg nem térült hitelezői igényekért. A felperes ugyancsak okirattal igazolta a felszámolási eljárás jogerős befejezését, illetve azt is, hogy a bejelentett követelése nem térült meg. A Cstv. 33/A. § (11) bekezdés alapján indított perben már nem lehet vitatni az alperes felelősségét, így nincs jelentősége, hogy a megállapítási perben meghozott ítélettel az alperes milyen okból és mennyiben nem ért egyet.

Az elsőfokú bíróság a felperes keresetét arra tekintettel bírálta el, hogy az érvényesíteni kívánt összeg nem haladhatja meg a megállapítási perben megállapított felelősség mértékét. Az anyagi pervezetés eredménye alapján (2022. november 9-én tartott tárgyalás) egyértelmű volt, hogy a felperes a hitelezői igényekről szóló kimutatás (a továbbiakban: kimutatás) d)

pont szerinti 4.570.840 forint után késedelmi kamatot érvényesít, emellett igényt tart a 45.708 forint regisztrációs díjra is. Ennek megfelelően tekintette a kereset részének a kimutatás g) pont szerinti 3.641.332 forint tőkésített késedelmi kamatot, és határozta meg a 8.257.880 forint marasztalási összeget. Ebből is következett, hogy nem találta alaposnak a keresetben megjelölt különböző kezdő időpontoktól kért késedelmi kamat iránti követeléseket, ezért a keresetet kisebb részben elutasította. Rámutatott, hogy a Cstv. 33/A. § (11) bekezdés szerinti igényérvényesítésnél a késedelmi kamat a felszámolási eljárás jogerős befejezésének Céglépcsőben történt közzétételét követő naptól számítható, ezért ennek megfelelően rendelkezett annak megfizetéséről. Megállapította, hogy a polgári törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (a továbbiakban: Ptk.) 6:522. § (3) bekezdés a Ptk. 6:48. § (1) bekezdés szerinti késedelmi kamatra nem alkalmazható, amely a késedelmes fizetés jogkövetkezménye, így az nem ütközik a káronszerzés tilalmába.

[4] Az ítélet elleni fellebbezésében az alperes elsődlegesen annak megváltoztatását és a kereset elutasítását, másodlagosan a tőkekövetelés összegének leszállítását kérte.

Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság tévesen állapította meg, hogy a felperes 2022. február 8-án határidőben terjesztette elő a keresetet. A Cstv. 33/A. § (11) bekezdésre alapított kereset tekintetében a 90 napos jogvesztő határidő az irányadó, mert az eljáró bíróság a 2019. június 18-án jogerőre emelkedett végzéssel befejezte az egyszerűsített felszámolást, ezért meg kellett volna szüntetni a peres eljárást.

Másodlagos kérelmének indokaként előadta, hogy a felperes hitelezői igénye 3.875.000 forint összegű tőkét tartalmazott, és a felperes által benyújtott kimutatásban kizárólag a tőkekövetelés szerepel, a kamat és egyéb költségek nem, amit a felperes a perfelvételi tárgyaláson is fenntartott. Erre tekintettel az elsőfokú bíróság tévesen ítélte meg a tőke összegét, amely a zárómérleg szerint 3.875.000 forint. Előadta, hogy az elsőfokú bíróság nem állapíthatott volna meg a keresettől eltérő összegű tőkét. Ezzel tőkeként bíralt el olyan követelést is, amelyet a felperes ilyen formában nem érvényesített. Mindezek miatt vitatta a követelés jogalapját és összecszerűségét is.

[5] Az alperes a másodfokú tárgyaláson előadta, hogy az elsődleges – az eljárás megszüntetésére irányuló – fellebbezési kérelmét a továbbiakban nem tartja fenn, ezért kizárólag a másodlagosan előterjesztett fellebbezés elbírálását kérte.

[6] A felperes fellebbezési ellenkérelme az elsőfokú ítélet helybenhagyására irányult.

Kiemelte, hogy a felperes 2022. február 8-án határidőben terjesztette elő keresetét.

Előadta, hogy az alperes állításával ellentétben a keresete kiterjedt a kimutatás d) pontja szerinti 4.570.840 forint után járó késedelmi kamat összegére is, valamint a 45.708 forint regisztrációs díjra. Ezért ítélte meg az elsőfokú bíróság a tőkésített késedelmi kamatot, és ennek megfelelően határozta meg a 8.257.880 forint marasztalási összeget, míg a késedelmi kamat kezdetét a közzétételt követő naptól állapította meg.

Utalt arra, hogy az alperes által vitássá tett követelés összege 8.257.880 forint, ezért az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (a továbbiakban: Itv.) 39. § (1) bekezdés és a 46. § (1) bekezdés alkalmazásával a fellebbezési illeték 660.630 forint.

[7] A fellebbezés nem alapos.

[8] Az alperes a másodfokú tárgyaláson már nem tartotta fenn a keresetindítás elkészíttségével kapcsolatos fellebbezési kérelmét. Ha a Pp. 240. § (1) bekezdés szerinti ok az első- vagy a másodfokú eljárásban fennáll, a Pp. 379. alapján a másodfokú bíróságnak az elsőfokú bíróság ítéletét végzéssel hivatalból is hatályon kívül kell helyeznie, és az eljárást meg kell szüntetnie, mert a Pp. 176. § (1) bekezdés i) pontra és a 240. § (1) bekezdés a) pontra figyelemmel eljárási akadály– perindítási határidő elmulasztása miatti jogvesztés – esetén a másodfokú bíróság sem hozhat érdemi döntést. A másodfokú bíróság megállapította, hogy a Fővárosi Törvényszék az adós egyszerűsített felszámolási eljárásának befejezését tartalmazó ügyszám számú végzést a 2020. évi LXXIII. törvény hatálybalépése után – a ügyszám2 számú 2020. november 5-ei végzésével – tette közzé, ezért Cstv. 83/V. § (3) bekezdés alapján a felek jogviszonyára már a Cstv. 33/A. §-nak a módosított (11) bekezdése volt az irányadó, így a keresetindítás időpontjában a jogvesztés nem következett be, ezért nem volt eljárási akadály az elsőfokú ítélet érdemi felülbírálatának.

[9] Az alperes fellebbezése alapján a másodfokú bíróságnak az elsőfokú ítéletben meghatározott tőke összegének leszállítása iránti fellebbezési kérelmet kellett elbírálni.

[10] Az elsőfokú bíróság a jogszabályoknak megfelelő érdemi döntést hozott, amelynek indokaival a másodfokú bíróság is egyetértett, ezért az alperes fellebbezése folytán csak az alábbiakat emeli ki.

[11] Az elsőfokú bíróság a perfelvételi tárgyaláson összefoglalta a jogvita szempontjából lényeges nyilatkozatokat, majd a Pp. 237. § (1) bekezdésének megfelelően eljárva folytatta le az anyagi pervezetést. Ennek eredményeképpen a felperes pontosította a kereseti kérelmét azzal, hogy az általa követelt összegek megfelelnek a keresetlevél mellékletében feltüntetett hitelezői igényeket tartalmazó kimutatásban meghatározott összegeknek, és a keresetlevélben már megjelölt Cstv. 33/A. § (11) bekezdés alapján kérte az alperes marasztalását, ugyanakkor a késedelmi kamatfizetés kezdetének időpontját nem a ügyszám számú végzés közzétételét követő, hanem ennél korábbi időpontokban jelölte meg.

[12] A Cstv. 33/A. § intézményes felelősségátvitelt tartalmazó, a gazdasági társaság szervezetére vonatkozó egyes felelősségi szabályokat áttörő, a hitelező és vezető tisztségviselő közötti kártérítési kötelmet keletkeztető rendelkezés, így a Cstv. 33/A. § (11) bekezdés alapján követelt összeget a vezető tisztségviselő kártérítés jogcímén köteles a hitelezőnek a marasztalási perben megfizetni. Ebben az esetben a hitelezői igényként számításba vett késedelmi kamat a kár részét képezi, így az elsőfokú bíróság a jogszabályok maradéktalanul megfelelő alkalmazásával járt el, amikor a felperes pontosított keresete alapján a nyilvántartásba vett és elismert hitelezői követelés késedelmi kamatot érintő részét

is a kártérítési követelés tőkét alkotó részeként bírálta el. Mindebből következik az is, hogy nem helytálló az alperesnek az a hivatkozása, hogy a felperes kártérítési követelése szempontjából kizárólag a 3.875.000 forint összegű kölcsön minősül az alperessel szemben érvényesített követelésnek.

[13] A fentiek alapján az elsőfokú bíróság döntése nem terjeszkedett túl a kérelmen, mert attól csak a felperes terhére és a késedelmi kamat kezdetében tért el, így döntését a Pp. 342. § (1) bekezdésnek megfelelően az anyagi pervezetés alapján pontosított kereset korlátai között hozta meg. Helyesen állapította meg, hogy a felperes perbeli nyilatkozata alapján a keresetlevélhez mellékelt hitelezői igényekről szóló kimutatás d) pontja szerinti 4.570.840 forint után a felperes késedelmi kamatot is kívánt érvényesíteni, és követelte a 45.708 forint összegű regisztrációs díjat is. A kimutatás g) pontja szerint meghatározott 3.641.332 forint tőkésített késedelmi kamat a Cstv. 33/A. § (1) bekezdésére tekintettel a felperesnél olyan egyösszegű kárként jelentkezett, amely ebben a minőségében a kártérítés iránti követelés tőkeösszegeként vehető számításba a kimutatás d) pont szerinti 4.570.840 forint összegű tőkekövetésként bejelentett hitelezői igénnyel egyezően.

[14] A Pp. 370. § (1) bekezdés szerint a másodfokú bíróság felülbírálati jogkörét az erre irányuló fellebbezési kérelemre, ellenkérelemre azok korlátai közt gyakorolja, ilyen korlátnak minősül – egyebek között – a fellebbező fél által megjelölt anyagi és eljárási jogszabálysértést [a Pp. módosított 371. § (1) bekezdés d) pont].

[15] A másodfokú bíróság a fentiek alapján az alperes fellebbezésének korlátai között a Pp. 369. § (1) és (3) bekezdés c) pont szerinti felülbírálati jogkörében eljárva megállapította, hogy az elsőfokú bíróság ítélete a fellebbezésben írt okok miatt nem jogszabálysértő, ezért a Pp. 383. § (2) bekezdés értelmében – a Pp. 386. § (4) bekezdése alapján visszaulva annak maradéktalanul helyes indokaira – helybenhagyta.

[16] A másodfokú bíróság észlelte, hogy a felperes keresetpontosításának megfelelően az elsőfokú bíróság nem az Itv. 42. § (1) bekezdés a) pontnak megfelelően állapította meg a feljegyzett kereseti illetéket, ezért – a 8.257.880 forint összegű pertárgy értékre tekintettel – a Pp. 383. § (6) bekezdésében írt jogkörében eljárva a fellebbezési kérelem és a fellebbezési ellenkérelem korlátaira tekintet nélkül hivatalból kötelezte az alperest az elsőfokú ítéletben számításba nem vett kereseti illeték megfizetésére, egyúttal a másodfokú eljárási illetéket is ennek megfelelően állapította meg [Itv. 46. § (1) bekezdés]. Az eljárási illeték feljegyzésének kiegészítéséről az elsőfokú bíróságnak kell az iratok visszaérkezését követően intézkednie.

[17] Az alperes fellebbezése eredménytelen volt, ezért a másodfokú eljárással felmerült költségeit maga viseli, míg a Pp. 83. § (1) bekezdés alapján köteles megtéríteni a felperes másodfokú eljárással felmerült költségeit. A másodfokú bíróság a felperes ügyvédi munkadíjban felmerült perköltségét a felperes által mellékelt költségjegyzékben felszámított

ügyvédi munkadíjra figyelemmel a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 2. § alapján állapította meg.

[18] Az alperes a Pp. 102. § (1) bekezdés alapján köteles az államnak megfizetni a tárgyi illetékfeljegyzési jog folytán le nem rótt első- és másodfokú eljárási illetéket. Az illeték megfizetésének módjáról szóló rendelkezés a 26/2022. (XII. 06.) IM rendelet 1. § (2) bekezdésével módosított, a polgári és közigazgatási bírósági eljárás során meg nem fizetett illeték és állam által előlegezett költség megfizetéséről szóló 30/2017. (XII. 27.) IM rendelet 3. § (2) bekezdésén alapul.

Budapest, 2023. május 3.

dr. Volein Anna s.k.
s.k.
a tanács elnöke

dr. Bleier Judit s.k.

előadó bíró

dr. Kovács Mária

bíró

A kiadmány hitelül: